

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายและอุปสรรคในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
คำสำคัญ	ปัญหากฎหมาย / การท่องเที่ยว
ชื่อนักศึกษา	วารุณี สุวัฒนกร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร. ชัชชม อรรถกัญญา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. พูนผล เตวิทย์
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2552

บทคัดย่อ

ปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวได้กลายมาเป็นธุรกิจที่ได้รับความสนใจทั้งต่อผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องอาศัยเงินทุนในการดำเนินธุรกิจมากนักเมื่อเทียบกับธุรกิจประเภทอื่นๆ จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องการที่จะมาลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในการดำเนินธุรกิจและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งย่อมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวตามมาด้วยไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม จึงส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวเกิดความเสื่อมโทรมโดยที่ไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีสภาพที่ดีเท่าที่ควร

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายและอุปสรรคในการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของไทยให้เกิดความยั่งยืน โดยทำการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไทยและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องว่ามีกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวไว้อย่างไร โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศเพื่อให้เห็นแนวทางและความแตกต่างของกฎหมายอย่างชัดเจน

จากการศึกษาพบว่ามาตรการทางกฎหมายของไทยที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว นั้นมีการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวไว้กว้างๆ ประกอบกับมาตรการดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้และมาตรการดังกล่าวก็ไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยได้อย่างแท้จริง กล่าวคือ พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ที่ใช้บังคับในปัจจุบันซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของไทยนั้นไม่ได้มีการบัญญัติ

เกี่ยวกับเรื่องการจัดการกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวไว้เป็นหลักการสำคัญควบคู่ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่อย่างใด ซึ่งการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนั้นจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการจัดการกับสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญและเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการของต่างประเทศแล้วเห็นว่ามาตรการของต่างประเทศนั้นมีความชัดเจนและเหมาะสมสามารถนำมาปรับใช้กับกฎหมายไทย เพื่อให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืนต่อไปโดยที่กฎหมายของต่างประเทศนั้นได้กำหนดเกี่ยวกับมาตรการในด้านการจัดการกับสิ่งแวดล้อมไว้เป็นหลักการสำคัญในกฎหมายท่องเที่ยวด้วย ซึ่งกฎหมายการท่องเที่ยวของต่างประเทศได้ให้ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวไม่น้อยไปกว่าความสำคัญของการท่องเที่ยวเลย

ผู้ศึกษาจึงเสนอแนะให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีการกำหนดเกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้เกิดความสมบูรณ์ไว้ด้วย โดยต้องกำหนดให้มีการจัดการกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวและเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวมีความสอดคล้องและสามารถเข้าถึงกิจการท่องเที่ยวได้ครอบคลุมในทุกๆ ด้านและเกิดประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Thesis Title	Legal Problems And Obstacles On The Sustainable Tourism Promotion And Support
Keyword	Legal Problem / Tourism
Student	Warunee Suwatthanakorn
Thesis Advisor	Dr.Chatchom Akapin
Thesis Co-advisor	Dr.Phoonphol Thevit
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2009

ABSTRACT

Presently, tourism business has obviously become a business widely interested by both the entrepreneurs and tourists because of the reason that tourism business does not rely on much amount of investment in carrying out the business comparing with the other categories of businesses, thus, resulting in the number of entrepreneurs desiring to put the investments on tourism business to an increasing extent. In carrying out tourism business and activity each time, it consequently results in the environmental impact in the tourist attraction area notwithstanding whether it has caused by an act of an intention or not, thus, making the tourist attraction area becoming decadent with no development nor improvement to bring such tourist attraction area back to a reasonably good condition.

This thesis, then, tends to have the objective toward the study on the problems of legality and obstacles on tourism promotions and supports in order to create the sustainability upon the Thai tourism by studying the law in relation to the Thai tourism and other related laws as to what measures relating to tourism promotions and tourism resource managements have been stipulated which, in this connection, a comparative study with foreign laws in order to clearly perceive the ways and differences of the laws was conducted.

The result of the study revealed that legal measures of Thailand connected with tourism promotions and tourism resource managements have been stipulated in a broad-brush manner coupled with the fact that those measures are neither efficient enough to solve the rising problems

nor beneficial to the developments and promotions of Thai tourism to a genuine extent; which is to say that, Tourism Authority of Thailand Act of B. E. 2522 (1979), presently in force, which is the principal law relating to Thai tourism, has not at all stipulated a provision relating to the managements of tourism environments and resources as the main principle simultaneously with tourism promotions. A sustainable tourism shall be the tourism under the consideration toward environmental managements as a material substance and when comparing with measures of foreign countries, it can be seen that the foreign country measures are somewhat quite clear and indeed suitable to the extent that they can be adopted for application with Thai law in order to cause the creations on tourism and environmental promotions and further sustainable balance. The foreign country laws stipulate measures in connection with the environmental managements as the important principle in Tourism Law because the foreign laws foresee the importance of tourism environments and resources not being lesser than the importance of tourism.

The Researcher, therefore, proposes the recommendations to revise Tourism Authority of Thailand Act of B. E. 2522, and related laws that, stipulations on the provisions connected with the managements of tourist attraction areas and tourism resource be made in order to make such law perfect which, in this respect, the provisions on tourism resources must be stipulated simultaneously with the carrying out of tourism business in order to make the enforcement of such law compatible with, accessible to and coverable all aspects of tourism business and beneficial to the tourism business to a sustainable extent.